

Varemærkelov(* 1)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Personer og virksomheder kan efter bestemmelserne i denne lov erhverve eneret til varemærker (varemærkeret). Ved varemærker forstås særlige kendetegn for varer eller tjenesteydelser, som benyttes eller agtes benyttet i en erhvervsvirksomhed.

Varemærkers form

§ 2. Et varemærke kan bestå af alle arter tegn, der er egnet til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders, og som kan gengives grafisk, navnlig

- 1) ord og ordforbindelser, herunder slogans, personnavne, firmanavne eller navne på faste ejendomme,
- 2) bogstaver og tal,
- 3) figurer og afbildninger eller
- 4) varens form, udstyr eller emballage.

Stk. 2. Der kan ikke erhverves varemærkeret til tegn, som udelukkende består af enten en udformning, som følger af varens egen karakter, en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, eller en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi.

Stiftelse af varemærkeret

§ 3. Varemærkeret kan stiftes enten

- 1) ved registrering af et varemærke i overensstemmelse med reglerne i denne lov for de varer eller tjenesteydelser, som registreringen omfatter, eller
- 2) ved ibrugtagning af et varemærke her i landet for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er taget i brug, og for hvilke det vedvarende anvendes.

Stk. 2. Der kan ikke ved brug stiftes rettigheder til et varemærke, der efter sin beskaffenhed er udelukket fra registrering.

Stk. 3. Har mærket ikke fornødent særpræg ved ibrugtagningen, stiftes retten først, når og for så vidt der skabes særpræg gennem mærkets anvendelse.

Varemærkerettens indhold

§ 4. Indehaveren af en varemærkeret kan forbyde andre, der ikke har dennes samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af tegn, der er identiske med, eller som ligner varemærket

- 1) hvis brugen vedrører varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, der er omfattet af varemærkeretten, og
- 2) der herved er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse mellem varemærkerne.

Stk. 2. Uanset begrænsningen i stk. 1 til varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art kan varemærkeindehaveren dog forbyde brugen også for varer eller tjenesteydelser af anden art, hvis varemærket er velkendt her i landet og brugen ville medføre en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé eller skade særpræget eller renomméet.

Stk. 3. Som erhvervsmæssig brug skal navnlig anses

- 1) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage,
- 2) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med dette formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under det pågældende tegn,
- 3) at importere eller eksportere varerne under det pågældende tegn eller
- 4) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed.

Begrænsninger i indehaverens rettigheder

§ 5. Indehaveren af en varemærkeret kan ikke forbyde, at andre i overensstemmelse med god markedsføringsetik gør erhvervsmæssig brug af

- 1) eget navn og egen adresse,
- 2) angivelser vedrørende varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varen eller tjenesteydelsen eller
- 3) varemærket, når dette er nødvendigt for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele.

Konsumtion

§ 6. Indehaveren af en varemærkeret kan ikke forbyde brugen af mærket for varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for De Europæiske Fællesskaber under dette mærke.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren har rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

Kolliderende rettigheder

§ 7. Kræver to eller flere hver for sig varemærkeret til samme eller lignende kendetegn, har den først opståede ret fortrin, medmindre andet følger af de nedenfor anførte bestemmelser. En registreret ret anses for opstået på den dag, hvor ansøgningen indleveres, jf. § 12, eller på den dag, fra hvilken der begæres prioritet efter reglerne i §§ 18 eller 19.

§ 8. En yngre ret til et registreret varemærke kan bestå ved siden af en ældre ret til et dermed forveksleligt varemærke, hvis ansøgningen er indgivet i god tro og indehaveren af den ældre ret har været bekendt med og tålt brugen her i landet af den yngre ret i 5 på hinanden følgende år.

§ 9. En yngre ret til et varemærke kan også bestå ved siden af en ældre ret til et dermed forveksleligt varemærke, hvis indehaveren af den ældre ret ikke inden rimelig tid har taget de nødvendige skridt til at hindre brugen af det yngre varemærke.

§ 10. I de i §§ 8 og 9 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre varemærke ikke forbyde brugen af et ældre varemærke, selv om indehaveren af det ældre varemærke ikke længere kan gøre sin ret gældende mod det yngre varemærke.

Stk. 2. I de i § 9 omhandlede tilfælde kan det, hvis det findes rimeligt, bestemmes, at et af varemærkerne eller begge kun må anvendes på en særlig måde, for eksempel i en vis udformning eller med tilføjelse af en stedsangivelse.

Gengivelse af et varemærke i ordbøger m.v.

§ 11. Ved udgivelse af leksika, håndbøger, lærebøger eller lignende skrifter af fagligt indhold skal forfatteren, udgiveren og forlæggeren på begæring af indehaveren af et registreret varemærke sørge for, at dette ikke gengives uden angivelse af, at det er et registreret varemærke.

Stk. 2. Den, der ikke opfylder sine forpligtelser efter stk. 1, skal bekoste en berigtigende bekendtgørelse på den måde, det findes rimeligt.

Kapitel 2

Registrering af varemærker

§ 12. Ansøgning om registrering af et varemærke indgives skriftligt til Patentdirektoratet. Ansøgningen skal indeholde en gengivelse af varemærket og oplysning om ansøgerens navn eller firma. I ansøgningen skal endvidere angives de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket ønskes registreret.

Stk. 2. Ansøgningen skal være affattet i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af § 48. Med ansøgningen skal følge det fastsatte gebyr.

Stk. 3. Patentdirektoratet fører et varemærkeregister. Direktoratet offentliggør registreringer m.v.

Registreringshindringer

§ 13. Et varemærke skal for at kunne registreres være af den i § 2 angivne beskaffenhed, herunder have fornødent særpræg.

Stk. 2. Følgende varemærker er udelukket fra registrering:

- 1) Varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse.
- 2) Varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, som i daglig sprogbrug eller efter almindelig markedsføringsskik udgør en sædvanlig betegnelse for varen eller tjenesteydelsen.

Stk. 3. Et varemærke kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 registreres, hvis det inden ansøgningens indlevering som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg.

§ 14. Udelukket fra registrering er endvidere:

- 1) Varemærker, som strider mod lov, den offentlige orden eller sædelighed.
- 2) Varemærker, som er egnet til at vildlede, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.
- 3) Varemærker, der ikke er godkendt af de kompetente myndigheder, og som skal afslås i medfør af artikel 6 c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, samt mærker, der omfatter tegn, emblemer og våben, som har offentlig interesse, medmindre deres registrering er blevet tilladt af vedkommende myndighed.
- 4) Varemærker, der uhjemlet består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som et person- eller virksomhedsnavn, hvortil en anden har lovlig adkomst, eller som et portræt, og der ikke derved sigtes til for længst afdøde personer, eller som uhjemlet indeholder særegent navn på eller afbildning af en andens faste ejendom.
- 5) Varemærker, der uhjemlet består af eller indeholder en bestanddel, der kan opfattes som særegen titel på en andens beskyttede litterære eller kunstneriske værk, eller som krænker en andens ophavsret til sådant værk eller ret til fotografisk billede eller en andens industrielle rettigheder.

§ 15. Et varemærke er udelukket fra registrering, hvis

- 1) det er identisk med et ældre varemærke og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket søges registreret, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre mærke er beskyttet, eller
- 2) der er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre mærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

Stk. 2. Ved ældre varemærker efter stk. 1 forstås

- 1) mærker af følgende kategorier, hvis ansøgningsdato ligger før varemærkets ansøgningsdato, eventuelt under hensyntagen til den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for disse mærker:

- a) EF-varemærker,
- b) varemærker, der er registreret her i landet, eller
- c) varemærker, som er genstand for en international registrering med virkning her i landet,
- 2) EF-varemærker, for hvilke der i overensstemmelse med forordningen om EF-varemærker påberåbes anciennitet i forhold til et af de i nr. 1, litra b og c, omhandlede mærker, også selv om der er givet afkald på det eller det er bortfaldet,
- 3) ansøgninger af de under nr. 1 og 2 omhandlede mærker med forbehold af deres registrering eller
- 4) varemærker, som på tidspunktet for ansøgningen, eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, er »vitterlig kendt« her i landet i den i artikel 6 b i Pariserkonventionen angivne betydning.

Stk. 3. Et varemærke er også udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke, jf. stk. 2, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre EF-varemærke er registreret, når det ældre EF-varemærke er velkendt i De Europæiske Fællesskaber og brugen af det yngre varemærke ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre EF-varemærkes særpræg eller renommé eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

Stk. 4. Et varemærke er ligeledes udelukket fra registrering, hvis

- 1) varemærket er identisk med eller ligner et ældre dansk varemærke efter stk. 2 og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når det ældre varemærke er velkendt her i landet og brugen af det yngre varemærke ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé eller
- 2) der ved brug her i landet er erhvervet ret til et identisk eller forveksleligt varemærke eller til et andet i erhvervsvirksomhed anvendt identisk eller forveksleligt tegn før tidspunktet for ansøgningen af det yngre varemærke eller eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen af det yngre varemærke.

Stk. 5. Et varemærke er ikke udelukket fra registrering efter reglerne i stk. 1-4, når indehaveren af det ældre varemærke eller andre ældre rettigheder giver sit samtykke til registreringen af det yngre mærke.

Disclaimere

§ 16. En varemærkeret, der er opnået ved registrering, omfatter ikke sådanne dele af varemærket, som ikke særskilt kan registreres.

Stk. 2. Indeholder et varemærke sådanne bestanddele, og er der særlig anledning til at antage, at varemærkets registrering kan medføre tvivl med hensyn til varemærkerettens omfang, kan disse ved registreringen udtrykkeligt undtages fra beskyttelsen.

Stk. 3. Viser det sig senere, at dele af varemærket, som er blevet undtaget fra beskyttelsen, er blevet registrerbare, kan en ny registrering foretages af disse dele eller af selve varemærket uden den i stk. 2 angivne begrænsning.

Vareklasser

§ 17. Varemærker registreres i een eller flere vare- eller tjenesteydelsesklasser. Industriministeren fastsætter bestemmelser om inddelingen i klasser.

Konventionsprioritet

§ 18. Hvis en ansøgning om registrering af et varemærke indleveres her i landet senest 6 måneder efter, at den første ansøgning om registrering af varemærket er indleveret i et land, som er tilsluttet Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, vil ansøgningen på begæring få prioritet fra den første indleveringsdato.

Stk. 2. Stk. 1 finder under forudsætning af gensidighed tilsvarende anvendelse for varemærker, der første gang er ansøgt i et land, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen.

Udstillingsprioritet

§ 19. Hvis en ansøgning om registrering af et varemærke indleveres her i landet senest 6 måneder efter, at mærket for første gang er anvendt for varer udstillet på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, vil ansøgningen på begæring få prioritet fra denne dato. Ved de nævnte udstillinger forstås sådanne, som er defineret i konventionen angående internationale udstillinger af 22. november 1928 med senere revisioner.

Behandling af ansøgninger

§ 20. Er ansøgningen ikke i overensstemmelse med loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, eller finder Patentdirektoratet, at der i øvrigt er noget til hinder for at godkende ansøgningen, giver direktoratet ansøgeren meddelelse herom og fastsætter en frist for ansøgeren til at udtale sig.

Stk. 2. Ved fristens udløb tager direktoratet stilling til ansøgningen, medmindre ansøgeren får adgang til at udtale sig på ny.

Påstand om ret til et varemærke

§ 21. Påstår nogen at have ret til et ansøgt eller registreret varemærke, kan Patentdirektoratet, hvis man finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre den pågældende til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til et varemærke, kan Patentdirektoratets behandling af sagen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

Registrering

§ 22. Når ansøgningen er godkendt, registreres varemærket, og registreringen offentliggøres.

Indsigelse

§ 23. Når registreringen er offentliggjort, er der adgang til at fremsætte indsigelse mod registreringens gyldighed. Indsigelsen, der skal være begrundet, skal fremsættes skriftligt til Patentdirektoratet inden 2 måneder fra offentliggørelsesdatoen. Indehaveren af den registrerede ret skal underrettes om indsigelsen og have adgang til at udtale sig.

Stk. 2. Tages indsigelsen ikke til følge, skal dette meddeles indsigeren og rettighedsindehaveren.

Stk. 3. Tages indsigelsen til følge, erklæres registreringen helt eller delvis ugyldig. Afgørelse herom offentliggøres, når den er blevet endelig.

Mærkeændring

§ 24. Efter anmodning fra indehaveren kan der foretages uvæsentlige ændringer af et registreret varemærke, hvis helhedsindtrykket af varemærket ikke påvirkes af ændringen.

Stk. 2. Ændringer af registrerede varemærker indføres i registret og offentliggøres.

Brugspligt

§ 25. Har indehaveren af et registreret varemærke ikke inden 5 år fra registreringsprocedurens afslutning gjort reel brug af varemærket her i landet for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller har brugen været ophørt uden afbrydelser i 5 år, kan registreringen ophæves, jf. § 28, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

Stk. 2. Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til stk. 1:

- 1) Brug af varemærket i en form, der ikke væsentligt afviger fra den form, hvori det er registreret.

- 2) Anbringelse af varemærket her i landet på varer eller deres emballage udelukkende med eksport for øje.

Stk. 3. Brug af et varemærke, der finder sted med indehaverens samtykke, ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

Registreringens varighed

§ 26. Den varemærkeret, der opnås ved registreringen, gælder fra den dag, ansøgningen i henhold til § 12, jf. §§ 18 og 19, er indgivet, og varer i 10 år fra registreringsdagen.

Stk. 2. Registreringen kan fornyes for 10 år ad gangen fra udløbet af den pågældende registreringsperiode.

Fornyelse

§ 27. Ansøgning om fornyelse sker ved indbetaling af det fastsatte gebyr til Patentdirektoratet tidligst 3 måneder før og senest 6 måneder efter registreringsperiodens udløb.

Stk. 2. Findes ansøgningen i orden, indføres fornyelsen i registret.

Stk. 3. Patentdirektoratet opkræver fornyelsesgebyrer hos mærkeindehaveren eller dennes fuldmægtig, men er ikke ansvarlig for rettingstabs som følge af manglende opkrævning.

Stk. 4. Er ansøgningen ikke i overensstemmelse med de givne forskrifter, giver Patentdirektoratet meddelelse herom og fastsætter en frist for ansøgeren til at udtale sig.

Stk. 5. Ved fristens udløb tager direktoratet stilling til ansøgningen, medmindre ansøgeren får adgang til at udtale sig på ny.

Kapitel 3

Registreringens ophør

§ 28. Er et varemærke registreret i strid med bestemmelserne i denne lov, kan registreringen ophæves, jf. dog §§ 8 og 9. Er registreringshindringen manglende særpræg og lignende, jf. § 13, skal der ved bedømmelsen også tages hensyn til den brug, der er sket efter registreringen, jf. § 13, stk. 3.

Stk. 2. En registrering kan ligeledes ophæves, hvis

- 1) varemærket ikke er brugt i overensstemmelse med § 25,
- 2) varemærket som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse inden for branchen for den vare eller tjenesteydelse, som varemærket er registreret for, eller
- 3) varemærket som følge af den brug, der af indehaveren eller med dennes samtykke gøres af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, er egnet til at vildlede, især med hensyn til varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

Stk. 3. Krav om ophævelse af et varemærke efter stk. 2, nr. 1, kan ikke gøres gældende, hvis reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af 5-års-perioden og tidspunktet for indgivelse af begæring om ophævelse. Påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste 3 måneder forud for indgivelse af begæring om ophævelse tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forberedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om ophævelse.

Stk. 4. Hvis ophævelsesgrunden kun vedrører en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke mærket er registreret, skal registreringen kun ophæves for disses vedkommende.

Ophævelse ved dom

§ 29. Ophævelse af en registrering i henhold til § 28 sker ved dom. Sagen anlægges mod indehaveren, og den kan anlægges af enhver, der har retlig interesse deri. Sag efter bestemmelserne i § 13 og § 14, nr. 1-3, kan også anlægges af Patentdirektoratet.

Administrativ ophævelse

§ 30. Patentdirektoratet kan efter begæring fra enhver med retlig interesse deri og mod betaling af det fastsatte gebyr ophæve en varemærkeregistrering, hvis betingelsen for ophævelse i § 25, jf. § 28, stk. 2, nr. 1, er opfyldt.

Stk. 2. Patentdirektoratets afgørelse kan indbringes for Patentankenævnet og domstolene i overensstemmelse med § 46. Mærkeindehaveren kan dog til enhver tid anlægge sag herom mod den, der begærer registreringen ophævet, hvad enten Patentdirektoratet har truffet afgørelse i sagen eller ej.

§ 31. Foreligger der begrundet tvivl om, at der findes en mærkeindehaver, eller er dennes adresse ukendt, kan enhver med retlig interesse deri begære varemærket slettet af registret.

Stk. 2. Inden udslettelse kan ske, skal Patentdirektoratet anmode indehaveren om at give sig til kende inden en frist fastsat af Patentdirektoratet. Meddelelse om frist gives ved anbefalet brev eller på lignende betryggende måde. Hvis indehaverens adresse ikke kendes, meddeles fristen ved offentlig bekendtgørelse. Har indehaveren herefter ikke givet sig til kende, slettes varemærket af registret.

Annulation

§ 32. Hvis en registrering af et varemærke, en fornyelse af en varemærkeregistrering eller en notering af ændring i registret er sket ved en åbenbar fejlekspedition, kan Patentdirektoratet indtil 3 måneder fra registreringsdatoen eller noteringsdatoen annullere registreringen, fornyelsen eller noteringen.

Udslettelse

§ 33. Udslettelse af registret sker,

- 1) når registreringen ikke fornys,
- 2) når mærkeindehaveren begærer varemærket udslettet,
- 3) hvis registreringen erklæres ugyldig i medfør af § 23, eller
- 4) hvis der træffes beslutning eller afsiges dom om ophævelse i medfør af §§ 29, 30, 31 eller 37, stk. 2.

§ 34. Af enhver dom, der vedrører en varemærkeregistrering eller en varemærkeansøgning, skal vedkommende domstol sende Patentdirektoratet en udskrift.

Kapitel 4

Særlige bestemmelser om registrering af udenlandske varemærker

Hjemlandsregistrering

§ 35. En ansøger, der ikke driver virksomhed her i landet, og som ikke er hjemmehørende i en stat, der har tiltrådt Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, skal dokumentere, at et tilsvarende mærke er registreret for den pågældende i hjemlandet for de varer eller tjenesteydelser, som ansøgningen omfatter.

Stk. 2. Industriministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at stk. 1 ikke finder anvendelse.

§ 36. Industriministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at varemærker, som ellers ikke ville kunne registreres her i landet, men som er registreret i en fremmed stat, kan registreres her, således som de er registreret i den fremmede stat. En sådan registrering gælder ikke i videre omfang end i den fremmede stat.

Fuldmægtig

§ 37. En varemærkeindehaver, som ikke har bopæl her i landet, skal have en her bosat fuldmægtig, som på dennes vegne kan modtage søgsmål og alle forekommende meddelelser vedrørende varemærket med bindende virkning for indehaveren. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i varemærkeregistret.

Stk. 2. Findes behørig fuldmægtig ikke noteret, skal varemærkeindehaveren berigtige forholdet inden en frist fastsat af Patentdirektoratet. Meddelelse om frist gives ved anbefalet brev eller på lignende betryggende måde. Hvis varemærkeindehaverens adresse ikke kendes, meddeles fristen ved offentliggørelse. Er en fuldmægtig ikke udpeget inden fristens udløb, slettes varemærket af registret.

Kapitel 5

Overdragelse og licens m.v.

§ 38. Retten til et varemærke kan overdrages i eller uden forbindelse med den virksomhed, hvor det benyttes.

Stk. 2. Overdrager nogen sin virksomhed, går retten til virksomhedens varemærker over til erhververen, medmindre andet er eller må anses for at være aftalt.

§ 39. Overdragelse af retten til et registreret varemærke skal på begæring noteres i varemærkeregistret.

Stk. 2. Indtil overdragelsen er meddelt Patentdirektoratet, anses indehaveren af varemærket for at være den, der senest er noteret i registret.

Licens

§ 40. Der kan gives licens til et varemærke for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for hele landet eller en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv licens eller en simpel licens.

Stk. 2. Licensen skal på indehaverens eller licenstagernes begæring noteres i varemærkeregistret. Ligeledes noteres det i registret, når det senere godtgøres, at licensen er ophørt.

Stk. 3. Indehaveren af et varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet til varemærket, gældende over for en licenstag, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til licensens gyldighedsperiode, den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen, arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er indrømmet, det område, inden for hvilket der må gøres brug af varemærket, eller kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.

Pant og udlæg

§ 41. Er retten til et registreret varemærke blevet pantsat, eller er der foretaget udlæg deri, skal Patentdirektoratet på indehaverens, panthaverens eller rekvirentens begæring notere dette i varemærkeregistret.

Kapitel 6

Bestemmelser vedrørende retsbeskyttelsen

§ 42. Forsætlig krænkelse af en varemærkeret, der er stiftet ved registrering eller brug, straffes med bøde. Under særlig skærpende omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelserne tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 1. pkt., påtales af den forurettede. Øvrige overtrædelser påtales af det offentlige, når den forurettede begærer det. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 om ransagning kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 43. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en andens varemærkeret, er pligtig at udrede rimeligt vederlag for udnyttelsen af varemærket samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen måtte have medført.

Stk. 2. Foreligger der hverken forsæt eller uagtsomhed, er krænkeren pligtig at udrede vederlag og erstatning efter bestemmelserne i stk. 1, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 3. Er varemærkeretten stiftet ved registrering, finder reglerne i stk. 1 også anvendelse for tiden mellem ansøgningens indlevering og mærkets registrering, dersom krænkeren vidste eller burde vide, at ansøgningen var indleveret.

Stk. 4. Borgerlige sager, for hvis udfald anvendelsen af denne lov er af væsentlig betydning, anlægges ved Sø- og Handelsretten i København, medmindre parterne vedtager andet.

§ 44. I sager om krænkelse af en varemærkeret kan retten bestemme, at der skal træffes foranstaltninger til forebyggelse af misbrug af varemærket. I så henseende kan det bl.a. bestemmes, at de ulovligt anbragte varemærker skal fjernes fra de varer, der er i den pågældendes besiddelse eller i øvrigt står til vedkommendes rådighed, eller om fornødent at varerne skal tilintetgøres eller udleveres til den forurettede mod eller uden erstatning.

§ 45. Hvis der er givet licens til brug af et varemærke, anses såvel licensgiver som licenstagere som påtaleberettiget i sager om krænkelse af varemærkeretten, hvis intet andet er aftalt.

Stk. 2. En licenstagere, som vil anlægge sag, skal underrette licensgiveren herom.

Kapitel 7

Forskellige bestemmelser

§ 46. Patentdirektoratets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Patentankenævnet (Ankenævnet for Industriel Ejendomsret) senest 2 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Inden samme frist skal gebyr for klagebehandlingen betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises. Indbringelse for Patentankenævnet har opsættende virkning.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Patentdirektoratet, som kan påklages til ankenævnet, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Søgsmål til prøvelse af ankenævnets afgørelser skal anlægges inden 2 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Søgsmålet har opsættende virkning.

§ 47. Patentdirektoratet kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører varemærker og varemærkeret.

Stk. 2. Industriministeren fastsætter regler om betalingen herfor.

§ 48. Industriministeren fastsætter nærmere bestemmelser om ansøgning, om påberåbelse af fortrinsrettigheder, jf. §§ 18 og 19, om registrering og udslettelse af varemærker og om EF-varemærkeansøgningers og EF-varemærkers overgang til nationale ansøgninger. Industriministeren fastsætter endvidere nærmere bestemmelser om registrets indretning og førelse, om offentliggørelse af registreringer m.v. og om gebyrerne for indlevering og behandling af ansøgninger, for ekspeditioner, udskrifter m.v. Industriministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for Patentdirektoratet.

§ 49. Henlægger industriministeren sine beføjelser efter loven til Patentdirektoratet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Kapitel 8

International varemærkeregistring

§ 50. Ved en international varemærkeregistring forstås en registrering i henhold til den i Madrid den 14. april 1891 vedtagne overenskomst vedrørende international registrering af varemærker med senere revisioner

(Madrid-arrangementet) eller i henhold til den i Madrid den 27. juni 1989 vedtagne protokol til Madrid-arrangementet (Protokollen).

Virkningerne af en international registrering

§ 51. Fra registreringsdatoen eller fra datoen for en efterfølgende designering har en international varemærkeregistrering, hvori Danmark er designeret, samme retsvirkning, som hvis mærket var registreret i Danmark.

Afslag

§ 52. Patentdirektoratet kan inden for den frist, der er fastsat i Madridarrangementet eller Protokollen, meddele det Internationale Bureau helt eller delvist afslag på mærkets gyldighed i Danmark, hvis mærket ikke opfylder registreringsbetingelserne efter denne lov, eller hvis der fremsættes indsigelse.

Bortfald og videreførelse i dansk ret

§ 53. Hvis den internationale varemærkeregistrering mister sin gyldighed, bortfalder dens gyldighed ligeledes i Danmark fra tidspunktet for bortfald af den internationale registrering.

Stk. 2. Indehaveren af en international varemærkeregistrering efter Protokollen kan i så fald indgive en dansk varemærkeansøgning med samme virkning, som hvis ansøgningen var indleveret på indleveringsdatoen for den internationale registrering eller datoen for en efterfølgende designering, forudsat at

- 1) ansøgningen indgives senest 3 måneder efter udslettelsesdatoen,
- 2) den danske varemærkeansøgning ikke omfatter andre varer eller tjenesteydelser end den internationale varemærkeregistrering og
- 3) ansøgningen i øvrigt opfylder kravene til en varemærkeansøgning og ansøgeren betaler de foreskrevne gebyrer.

Forbud mod dobbeltbeskyttelse

§ 54. I de tilfælde, hvor et i Danmark registreret varemærke tillige på mærkeindehaverens foranledning er genstand for en international varemærkeregistrering, skal den internationale varemærkeregistrering træde i stedet for den danske registrering, hvis

- 1) Danmark er designeret enten oprindeligt eller senere,
- 2) de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den danske registrering, også er omfattet af den internationale registrering og
- 3) Danmark er designeret senere end ansøgningsdatoen for den danske registrering.

Stk. 2. Patentdirektoratet skal på forlangende notere i sit register, at der foreligger en international varemærkeregistrering.

Ansøgning om international varemærkeregistrering på basis af ansøgning eller registrering

i Danmark

§ 55. En international varemærkeansøgning kan indleveres af ansøgere hjemmehørende i Danmark, der er indehavere af en dansk varemærkeansøgning eller registrering.

§ 56. Internationale varemærkeansøgninger eller efterfølgende designering på basis af en ansøgning eller registrering i Danmark indleveres til Patentdirektoratet i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes af industriministeren, jf. § 60. Med ansøgningen skal følge det fastsatte gebyr.

§ 57. En international ansøgning kan kun omfatte de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den danske ansøgning eller registrering.

§ 58. Ved indlevering af en international varemærkeansøgning kan der påberåbes prioritet i overensstemmelse med Pariserkonventionen.

Fornyelse m.v.

§ 59. Om fornyelse gælder de regler, der er fastsat i Madridarrangementet og Protokollen.

§ 60. Industriministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel. Der kan herunder fastsættes særlige regler om offentliggørelse af de internationalt registrerede varemærker, jf. § 51, og om fremsættelse af indsigelser herimod, jf. § 52. Industriministeren kan endvidere fastsætte regler om gebyrer for behandling af sager i forbindelse hermed.

Kapitel 9

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 61. Loven træder i kraft den 1. januar 1992, og samtidig ophæves varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 17. april 1989.

Stk. 2. De administrative regler, der er fastsat i medfør af varemærkeloven, jf. stk. 1, forbliver i kraft, indtil de afløses af forskrifter udstedt efter denne lov.

Stk. 3. For varemærker, der er registreret før den 31. december 1991, påbegyndes 5-års-perioden efter § 25 først den 1. januar 1992.

Stk. 4. Bestemmelserne i kapitel 8 sættes i kraft helt eller delvis ved bekendtgørelse udstedt af industriministeren.

§ 62. Ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden ikke er bekendtgjort i overensstemmelse med de hidtidige bestemmelser, behandles efter bestemmelserne i denne lov.

§ 63. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 6. juni 1991

- Under Vor Kongelige Hånd og Segl
- MARGRETHE R.
- / Anne Birgitte Lundholt

Redaktionel note

- bekendtgørelse nr. 131 af 15. marts 1996.
- (* 2) Lovens kapitel 8 er sat ikraft den 1. april 1996 ved
- for Grønland den 1. januar 1992
- (* 1) Ved anordning nr. 856 af 16. december 1991 er loven sat i kraft